

VÉLEMÉNY

Erőforrás-hatékony lehetőségek az építőiparban

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

- felkéri az Európai Bizottságot annak megvizsgálására, hogy miként lehet a közlemény kapcsán indított konzultációkba bevonnai a Régiók Bizottságát és a helyi és regionális önkormányzatokat,
- úgy véli, hogy az egész Európai Unió helyi és regionális önkormányzatainak szempontjából az elsődleges cél az lenne, hogy előrehaladjanak a közös mutatók kidolgozására irányuló erőfeszítéseik, amelyek az építőipar környezetbarátabbá tételéhez szükséges közös célkitűzések és normák kidolgozásának előfeltételei,
- kéri, hogy az erőforrás-hatékony épületekre vonatkozó, az Európai Bizottság által kidolgozandó mutatókról folytassanak konzultációt a helyi és regionális szinttel, és vonják is be ezt a szintet az említett mutatók kidolgozási folyamatának minden szakaszába,
- támogatja az európai bizottsági közlemény törekvését annak hangsúlyozására, hogy a bevált gyakorlatok terjesztése fontos szerepet játszik az erőforrás-hatékonyabb épületekre történő átállásban. Ezzel összefüggésben prioritást kell biztosítani az azonos sajátosságokkal bíró régiók csoportjai közötti együttműködési projekteknek. A készségi szempontból különleges régiókat be kell vonni az együttműködési rendszerekbe, kiemelten foglalkozva az ismeretátadás nehézségeivel,
- megítélése szerint fontos, hogy kiemelt figyelem irányuljon a vidéki területek sajátos problémáira, illetve a kis és közepes városokra, mivel ezeken a területeken gyakran kisebb a hatékonyság, mint a nagyvárosokban. Jellegzetességeiket figyelembe kell venni a normák, a célok és más végrehajtási intézkedések meghatározásakor. A Horizont 2020 program „Intelligens városok” kezdeményezését át kellene nevezni „Intelligens városok és régiók”-ká, és ki kellene egészíteni egy új kiemelt kezdeményezéssel, amely az „Intelligens vidéki térségek és települések” nevet kapná.

Előadó

BORBOLY Csaba, a Hargita megyei önkormányzat elnöke (RO/EPP)

Referenciaszöveg

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Erőforrás-hatékony lehetőségek az építőiparban, COM(2014) 445 final

A Régiók Bizottsága véleménye – Erőforrás-hatékony lehetőségek az építőiparban

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1. teljes mértékben támogatja, hogy az Európai Bizottság az építőipari erőforrás-hatékonyság közös európai normáinak alapjául szolgáló közös célkitűzések és mutatók kidolgozására törekszik a politikai összhang és koherencia növelése érdekében. A helyi és regionális önkormányzatok kulcsfontosságú partnerek az erőforrások fokozott hatékonyságának támogatásában, mivel az a környezetre, az éghajlatra, a gazdaságra és a társadalomra gyakorolt kedvező hatása révén hozzájárul a fenntartható fejlődéshez. Ezek az önkormányzatok emellett élhetnek olyan eszközökkel, mint a zöld közbeszerzés, és így fellendíthetik az építési és bontási hulladékokból előállított termékek piacát;
2. ezért aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Bizottság a fent említett közleményében sem tesz említést a helyi és regionális önkormányzatok szerepéről, miközben a Régiók Bizottsága más, hasonló témákban készült véleményeiben felhívta a figyelmet erre a szempontra. Hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok befektetői szerepe nemcsak az építőiparban kiemelt jelentőségű, hanem a közbeszerzést, az uniós és nemzeti jogszabályoknak az épületekre való alkalmazását, a helyi vállalkozások és innováció támogatását, valamint a befektetők és a lakosság tájékoztatását illetően is. Ebből kiindulva a Régiók Bizottsága felkéri az Európai Bizottságot annak megvizsgálására, hogy miként lehet a közlemény kapcsán indított konzultációkba bevonni a Régiók Bizottságát és a helyi és regionális önkormányzatokat;
3. kiemeli, hogy a fenntartható épületek kiterjedt és összetett szakpolitikai területén a fellépéseket olyan holisztikus megközelítésre kell alapozni, amely figyelembe veszi az ezeket az épületeket használó személyek, közösségek és intézmények szükségleteit és aggodalmait. A helyi körülmények és a helyi gazdaság szempontjából jelentkező előnyök a fenntarthatóság fontos szempontjainak tekintendők – ilyen például a helyi építőanyagok használatának ösztönzése a szabad mozgás kulcsfontosságú elvének tiszteletben tartása mellett –, ugyanis sok esetben ezek tekinthetők a leghatékonyabbaknak, mivel pozitív hatásuk lehet a helyi gazdaságra;

A. *Alapvető problémák*

4. elfogadhatatlannak tartja, hogy a szolgáltatási épületekből származó újrahasznosítható építési és bontási hulladék (CDW) gyakran hulladéklerakókba kerül anélkül, hogy előzetesen felmérnék, hogy az összegyűjtése és újrahasznosítása gazdaságos-e. Az RB elsődleges fontosságúnak tartja, hogy az újrahasznosítási lánc zárt legyen, ennek érdekében például külön célokat kellene meghatározni adott típusú hulladékokra, és kötelező erejű rendelkezéseket kellene hozni a bontásra vagy felújításra ítélt épületek újrahasznosítási lehetőségeinek felmérésére, valamint a CDW bontására és szétválogatására, ahogy azt néhány regionális vagy helyi jogszabály már előírja;

5. úgy véli, hogy az építőipari ágazat környezetbarátabbá tételéhez szükséges, hogy az állami hatóságok keretet teremtsenek az építetők és az építőipari vállalkozások számára a kevésbé pazarló gyakorlatokra való átállás ösztönzésére, mivel az építési szakasz kulcsfontosságú az épület környezeti teljesítménye szempontjából annak teljes életciklusa során. A közös uniós mutatók és szabványok hiányában, és ha nincsenek gazdaságilag életképes üzleti modellek a jelenleginél környezetbarátabb és erőforrás-hatékonyabb építési technológiák és anyagok választására, ez az átmenet nem valósulna meg olyan gyorsan, mint az várható;
6. szükségesnek tartja annak egyértelművé tételét, hogy bontási hulladékok akár egy épület teljes lebontása, akár rehabilitáció során keletkezhetnek, ezért le kell szögezni, hogy a bontás fogalmába a rehabilitáció során alkalmazott részleges bontás is beletartozik. A legtöbb régióban a rehabilitáció során keletkező hulladék összmenyisége meghaladja az épületek lebontásakor keletkező hulladék mennyiségét;
7. üdvözli az Európai Bizottság arra irányuló szándékát, hogy a kutatási és demonstrációs projektek határozottabb támogatásával ösztönözést nyújtson az építési és bontási hulladékok újrafelhasználásának piaca számára. Ezeknek a projekteknek, beleértve azokat is, amelyek a Horizont 2020 keretprogramba tartoznak, és amelyeket a tagállamokkal szoros együttműködésben hajtanak végre, megoldások kidolgozására kell irányulniuk arra vonatkozóan, hogy miként lehetne erősíteni az újrafeldolgozás gazdasági vonzerejét. A Régiók Bizottsága ezenkívül szorgalmazza az építési és bontási hulladékokból előállított másodlagos termékek piacának kedvező eszközök létrehozását;

B. A helyi és regionális önkormányzatok és az erőforrás-hatékonysági politika támogatása

8. úgy véli, hogy az egész Európai Unió helyi és regionális önkormányzatainak szempontjából az elsődleges cél az lenne, hogy előrehaladjanak a közös mutatók kidolgozására irányuló erőfeszítések, amelyek az építőipar környezetbarátabbá tételéhez szükséges közös célkitűzések és normák kidolgozásának előfeltételei. A helyi és regionális önkormányzatok érdeke azoknak az alapvető környezetvédelmi és gazdasági kihívásoknak a kiemelése, amelyekkel az építőipari erőforrás-felhasználás hatékonyságának javítására irányuló folyamat szembesül;
9. ennek kapcsán hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok már most is jelentős szerepet játszanak az alacsony vagy nulla költségű fenntartható épületek népszerűsítésében helyi és regionális építőipari kódexek révén. Az e kódexek végrehajtásából eredő helyes gyakorlatok – például a nappali fény szintjére, az energiahatékonyságra vagy az építőanyagokra vonatkozó minimumkövetelmények – jelentős mértékben hozzájárulhatnak ahhoz, hogy Európában valóban fenntartható épületek épüljenek, ezért ösztönözni kell őket;
10. emlékeztet arra, hogy a helyi és regionális hatóságok kiemelten fontos szerepet játszanak az épületek környezeti hatásának csökkentésében, mivel felelősségi körükben eljárva megfelelő intézkedéseket dolgoznak ki és stratégiákat hajtanak végre az erőforrás-hatékonyság vonatkozásában, figyelmet fordítva helyi sajátosságokra és szempontokra;

11. felhívja a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy a fenntartható épületekre vonatkozó politikák kialakítása során területrendezési és várostervezési eszközöket és gyakorlatokat is használjanak fel. A megújuló energiához, az energiahatékonysághoz, a hulladékgazdálkodáshoz, illetve a működéshez és a karbantartáshoz kapcsolódó szempontokat is figyelembe kell venni;
12. ebben az összefüggésben felhívja a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy az épületeknek az építőipari termékeket, az épület tervezését és megépítését, karbantartását és felújítását magában foglaló teljes életciklusa során kövessenek holisztikus megközelítést, hogy előmozdítsák a nyersanyagok hatékonyabb felhasználását, az alacsonyabb energia- és vízfogyasztást, valamint a jobb hulladékgazdálkodást;
13. rendkívül fontosnak tartja az európai helyi és regionális önkormányzatok által eddig tett erőfeszítéseket, például Emilia-Romagna régió energiahatékonysági stratégiáját és Bolzano autonóm tartomány „Energia – Dél-Tirol 2050” éghajlatpolitikai tervét, a Hargita megyei helyi hagyományos építészetten alapuló új technológiát és megközelítést feltáró programokat, illetve az észtországi Rakvere városának és a görögországi Magnezia térségben fekvő Almirósz település Anávra közösségének innovációs fellépéseit – ezek a kezdeményezések éppúgy, mint sok más hasonló, kiemelkedőek az erőforrás-hatékonyság és a fenntartható építőipar terén;
14. megjegyzi, hogy a környezetbarát építőiparból és bontásokból származó építőanyagokhoz kötődő ipari tevékenységek sok munkahelyet teremthetnének. Az ilyen tevékenységekre vonatkozó regionális és helyi cselekvési tervek kidolgozása, a humán erőforrások megfelelő kiaknázásával kiegészítve, jelentős mértékben hozzájárulna a hatékony erőforrás-felhasználással kapcsolatos célok megvalósításához;
15. úgy véli, hogy a Polgármesterek Szövetsége kezdeményezés az erőforrás-hatékonysággal kapcsolatos kihívás kérdésének kezeléséhez is hasznos eszköz lenne. Határozottan úgy véli, hogy amint jóváhagyásra kerülnek az uniós erőforrás-hatékonysági célkitűzések, fel kell tární, hogy ez miképpen lehetséges;
16. emlékeztet még arra, hogy az erőforrások felhasználását nagyrészt a tervezéssel kapcsolatos döntések és az építőanyagok kiválasztása során határozzák meg. Emiatt, amint azt az Európai Bizottság is kifejti, azért, hogy az erőforrás-hatékonyságból minél több haszon származzon, biztosítani kell, hogy a mérnökök, a tervezők, a gyártók, a vállalkozók, a hatóságok és a végfelhasználók hasznos és megbízható információkkal rendelkezzenek ahhoz, hogy a fenntartható tervezés kritériumának megfelelő döntéseket hozzanak. Erre való tekintettel, és mivel az engedélyezési szervek közül a helyi és regionális önkormányzatok vannak a legközelebb az összes érdekcsoporthoz, nekik kellene tudatosítás céljából a konkrét tájékoztatási folyamatokat, valamint az erőforrások felhasználását támogató és ösztönző politikákat és programokat kialakítaniuk, az európai alapok finanszírozási kereteire is támaszkodva. Ezeknek a politikáknak egy közös európai megközelítés részét kellene képezniük az épületek környezeti teljesítményének értékelése kapcsán, amely az összes most meghatározott kulcsfontosságú mutatót tartalmazza;

17. felhívja az Európai Bizottságot, hogy aktívan vonja be a helyi és regionális szintet egy olyan alapvető mutatókkal rendelkező keret kidolgozásába, amelyek az épületek energiateljesítményének értékelésére szolgálnak azok teljes életciklusa alatt. A helyi és regionális szinttel konzultálni kell és be kell vonni azt az említett mutatók kidolgozási folyamatának minden szakaszába;
18. hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatok nemcsak politikai szinten töltenek be fontos szerepet, amely a fenntartható épületek kérdéséhez kapcsolódó pénzügyi beruházásokat hajtja végre, hanem a középületek és állami tulajdonban lévő lakóingatlanok vagy közhasznú infrastruktúrahálózatok tulajdonosaiként is;
19. ismételten kiemeli, hogy ellenzi a makrogazdasági feltételeesség rendszerét, amely lehetővé teszi, hogy ha egy tagállam nem felel meg az uniós jog szerinti kötelezettségeinek (például a hulladékokkal vagy az energiahatékonysággal kapcsolatos célkitűzések vonatkozásában), akkor szankcióként részben vagy egészben vonják meg tőle a strukturális és beruházási alapokból származó finanszírozást. Fennáll ugyanis annak a veszélye, hogy ez a szankció a helyi és regionális önkormányzatokat sújtja, függetlenül attól, hogy mekkora mértékben járultak hozzá a politikai célkitűzésekhez;
20. felkéri a helyi és regionális önkormányzatokat, hogy erősítsék meg a környezetbarát közbeszerzések keretében történő együttműködést, és ezáltal járuljanak hozzá a helyi és regionális feltételek javításához az EU fenntartható épületekkel kapcsolatos ambiciózus célkitűzéseinek elérése érdekében;

C. *Definíciók, mutatók, kutatás-fejlesztés*

21. emlékeztet arra, hogy az építőipar egy eszköz, az épületeknek pedig pozitív és negatív hatása is lehet az adott urbanisztikai, építészeti, szociális, gazdasági és környezeti összefüggésben. Ezért kiemelt figyelmet kell fordítani a fenntarthatóság kérdésére a kölcsönös viszonyok ezen összetett rendszerében;
22. emlékeztet arra, hogy bizonyos építőanyagok műszaki és teljesítményjellemzői a gyártást követően gyorsan változnak, ez a folyamat pedig bizonyos esetekben az összeszerelést követően is folytatódik. Ennek értelmében különösen fontos annak elemzése, hogy ezek az anyagok a bontást követően alkalmasak-e még újrafelhasználásra – és ha igen, milyen feltételekkel –, és hogy esetleg szükséges-e egy külön bizonyítványrendszer bevezetése ezen anyagok tekintetében;
23. felhívja ugyanakkor a figyelmet arra, hogy kutatások szükségesek az épületek és kapcsolódó létesítmények fenntartása és karbantartása terén, egyfajta lehetőségként életciklusuk meghosszabbítására. Pontosabban szólva elő kellene mozdítani az energetikai szolgáltató vállalkozások által biztosított energiaellátásra, illetve létesítmény-felújításra és -karbantartásra vonatkozó szerződéseket;

24. kiemeli, hogy a bontásból származó építőanyagok más célú, például az útépitések során történő felhasználását igen fontos kutatási területként kell kezelni, mivel sok építőanyag káros, veszélyes vagy fertőzött anyagok tömegét tartalmazza – jelenleg nem megoldott ezen hatások környezeti és egészségi kockázatainak a becslése és szükség esetén a csökkentése;
25. úgy ítéli meg, hogy a hagyományos építési technológiák és anyagok újrafelfedezése nagy lehetőséget jelenthet az európai építőipar számára, mivel ezek gyakran modellt nyújtanak arra, hogy miként lehet a helyi forrásokat a hatásos és a helyi körülményeknek megfelelő megoldások érdekében felhasználni anélkül, hogy ez – a földhasználattal összhangban – újabb kőbányák megnyitásához vezetne ott, ahol ezek nem illeszkednek homogén környezetbe;
26. emlékeztet arra, hogy meg kell vizsgálni, hogy a meglévő épületek rehabilitációja minden esetben megfelelő megoldás-e: Európa számos régiójában a meglévő épületeket, ezen belül a kereskedelmi célú, lakó- és középületeket csak jelentős beruházásokkal lehet olyan állapotba hozni, hogy megfelelő komfortszintet nyújtsanak. Ezek a helyzetek ráirányítják a figyelmet arra, hogy bár az egyes épületek erőforrás-hatékonysága tekintetében a meglévő épületek rehabilitációja még mindig hatékonyabb, mint a bontás és egy új épület felépítése, egy új épület esztétikai, építészeti és szociális értéke olykor sokkal nagyobb, különösen használati szempontból. Ezért annak eldöntéséhez, hogy megfelelő megoldás-e a meglévő épületek rehabilitációja, az egyszerű technikai szempontok mellett az építészeti, szociális, gazdasági és környezeti, valamint a használati szempontokat is figyelembe kell venni;
27. emlékeztet továbbá a fenntartható építőipar hatalmas munkahelyteremtő potenciáljára, amelynek ebben a válság által súlyosan érintett gazdasági ágazatban különös jelentősége van. Az ökológiailag fenntartható új építési módszerek támogatása és az azzal kapcsolatos megfelelő képzés révén az ágazatból kikerült számos munkanélküli visszavezethető a munkaerőpiacra;
28. azt ajánlja, hogy a – lehetőleg helyi vagy hagyományos, nyomonkövetési mechanizmusokkal ellenőrizhető – megújuló nyersanyagokat is nyomatékosan vegyék figyelembe az épületek környezeti hatásának értékelésére szolgáló egységes kritériumok (mint alapvető mutatók) kidolgozásakor. Megerősíti, hogy a megújuló nyersanyagok felhasználása jelentősen hozzájárulhat az erőforrás-hatékonysághoz az építőiparban, az ottani felhasználási lehetőségek pedig nemcsak a szerkezetre (pl. faszerkezet) és a szigetelésre korlátozódnak, hanem az épület belső részeire (padlózat, falak, felületborítás) is kiterjednek. Ez különösen érvényes a megújuló nyersanyagok kaszkádszerű, vagyis több lépcsőfokban történő többszörös hasznosítására. A megújuló nyersanyagok az épületek fűtése esetében fosszilis energiahordozókat is helyettesíthetnek, és így csökkenthetik a környezeti hatásokat;
29. felhívja a figyelmet arra, hogy az építkezésekkel összefüggésben nem kerül említésre a megújuló energiák használata, mindazzal együtt, hogy ezek nyilvánvaló módon hozzátartoznak egy épület fenntarthatóságához. Az épületekbe integrált naphőenergia-, fotovoltai és szélenergiarendszerek, valamint a biomassza épületek fűtésére vagy vízmelegítésre való felhasználása nagymértékben hozzájárulna a környezetre gyakorolt – és a teljes életciklus során elemzett – hatás csökkentéséhez, főképpen a szén-dioxid-kibocsátás tekintetében. Meg kell említeni ezenkívül az olyan egyéb technológiákat, mint a geotermikus energiatermelés, a központosított energiatermelési lehetőségek, amelyek hatékony városi fűtési és hűtési

infrastruktúrákat tesznek lehetővé, megújuló energiaforrásokat, maradékhőt használnak vagy nagy hatékonyságú kapcsolt termelést biztosítanak. Ha pontos elemzést kívánunk végezni, nem feledkezhetünk meg az áram- és energiaegységek előállítása során felhasznált anyagokról és energiáról sem;

30. megítélése szerint uniós szinten a lehető leghamarabb szükség van az olyan fogalmak tisztázására és közös meghatározására, amelyeket gyakran szinonimaként használnak, ilyenek például a „passzív épület”, a „zöld épület”, a „fenntartható épület”, a „csökkentett energiafogyasztású épület” vagy a „nullához közelítő fogyasztású épület”. Sürgősen szükség van idevonatkozó kutatási-fejlesztési kezdeményezésekre és konzultációkra, mivel ezekre a meghatározásokra épülnek majd a jövőben az e területre vonatkozó közös normák és politikai intézkedések;
31. hangsúlyozza, hogy a fémek és az üveg újrafelhasználása mellett – mely témával a közlemény részletesen foglalkozik – a kutatások a betonra és az építési faanyagokra vonatkozóan is kedvező adatokat tartalmaznak. Építőanyagként a betonnak és a fának jó az újrafelhasználási jellemzője, könnyen szelektálhatók, illetve újrafeldolgozhatók és/vagy hasznosíthatók. Az újrafelhasználásukra vonatkozó helyi és regionális elemzéseknek tehát elsőbbséget kellene élvezniük;
32. megítélése szerint a fa és más természetes építőanyagok alkalmazása esetében azt a tényt is figyelembe kell venni, hogy az építőipar megnőtt igényei a területfelhasználás és az ökoszisztémák közvetlen vagy közvetett változásához vezetnek. Így el kell kerülni, hogy az építőipar esetében megismétlődjene az energetikai célú biomassza-termelés során előállt korábbi hibák, valamint részletesen elemezni kell és figyelembe kell venni a területfelhasználás és az ökoszisztémák megváltozásával kapcsolatos kérdéseket, amikor az építőiparban közös erőforrás-hatékonysági célkitűzéseket és mutatókat dolgoznak ki;
33. javasolja, hogy a mérnökök, építészek és közgazdászok szakképzése során a forráshatékonyság eljárásai mellett azokkal a gyakorlatokkal is foglalkozzanak, amelyek az eredeti terv módosításai miatti további anyagfelhasználás és hulladékképződés csökkentésére szolgálnak;
34. úgy ítéli meg, hogy a forráshatékonysággal összefüggésben, különösen az építési és bontási hulladékok újrafeldolgozásának esetében, a szelektálás és a szállítás költségeit és hatásait is figyelembe kell venni, mivel ezek esetében megfelelően szabványosított elemzési megoldásokra van szükség, és a kutatási-fejlesztési és politikai folyamatokba is integrálni kell a szállításhoz és a helyszínen vagy helyben végzett újrafeldolgozáshoz kötődő lehetőségek összehasonlítását;

D. Kormányzás, partnerség, a tudás átadása

35. üdvözli, hogy a közlemény egyértelműen ráirányítja a figyelmet arra, hogy a bevált gyakorlatok terjesztése fontos szerepet játszik az intézkedések körében. Ezzel összefüggésben prioritást kell biztosítani az azonos sajátosságokkal bíró régiók csoportjai közötti együttműködési projekteknek, mivel e területen nem lehetséges egy bevált gyakorlat egységes követése vagy egy mindenhol használatos végrehajtási rendszer alkalmazása: a helyi és regionális szereplőknek egymástól kell megtanulniuk a legmegfelelőbb megoldásokat, ezek kombinációja pedig meghatározná a helyi ismeretekből adódó lehetőségek számát;
36. hangsúlyozza, hogy számos helyi és regionális önkormányzat megállapította, hogy a tagállamok csak formálisan veszik át az energiahatékonysági előírások keretébe tartozó intézkedéseket, mivel ezek az adott régió vagy ország tervezési kultúrájától idegen rendszerek. Ezért az RB azt javasolja, hogy készüljön egyfajta időközi jelentés az energiahatékonysági irányelv végrehajtásának állapotáról. Ez ugyanakkor nem szabad, hogy újabb jelentéstételi kötelezettséget rójon a helyi és regionális önkormányzatokra, viszont önkéntes alapon be kell őket vonni a jelentés kidolgozásába;
37. emlékeztet arra, hogy bizonyos régiók nem rendelkeznek a megfelelő ismeretekkel és kompetenciákkal, így főképpen a gyengén fejlett régiókban növekedhet a fejlett régiókkal szembeni technológiai elmaradás. E probléma megoldása érdekében ezeket a régiókat is be kell vonni az együttműködési rendszerekbe, kiemelten foglalkozva az ismeretátadás nehézségeivel. Tanulmányozni kell, hogy miként lehet optimalizálni a tervezési és építési ismeretek átadását a nem megfelelő kompetenciákkal rendelkező régióknak;

E. Kompenzációs mechanizmus

38. úgy ítéli meg, hogy a politikai vezetőknek tisztában kellene lenniük azzal, hogy az építőipar esetleges átalakításához politikai akaratra és erős vezetésre van szükség a helyi és regionális közigazgatás felső szintjein; ez utóbbiak nem hagyhatják figyelmen kívül a helyi és regionális működési költségvetések problémáit, mely költségvetések mindig korlátozottak, és csak rendkívül csekély teret biztosítanak az épületfelújítási beruházások számára, még akkor is, ha azok teljesítménye nagyon jó és gyorsan amortizálódnak;
39. rámutat arra, hogy a fenntartható épületeknek nemcsak környezeti, hanem gazdasági és társadalmi előnyei is vannak az építési és karbantartási költségekhez képest, és hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottság által hivatkozott piacelemzések alapján az ún. „zöld épületekbe” történő beruházások költsége csupán néhány százalékkal nagyobb, mint a hagyományos építkezések esetében;
40. megítélése szerint fontos, hogy kiemelt figyelem irányuljon a vidéki területek sajátos problémáira, illetve a kis és közepes városokra. Jellegzetességeiket figyelembe kell venni a normák, a célok és más végrehajtási intézkedések meghatározásakor, hogy az ilyen területeket ne érje aránytalanul nagy hátrány, és szükség esetén kompenzációt kaphassanak. Ennek következtében a Horizont 2020 program „Intelligens városok” kezdeményezését át kellene

nevezni „Intelligens városok és régiók”-ká, és ki kellene egészíteni egy új kiemelt kezdeményezéssel, amely az „Intelligens vidéki térségek és települések” nevet kapná.

Kelt Brüsszelben, 2015. április 17-én.

a Régiók Európai Bizottsága
elnöke

Markku MARKKULA

a Régiók Európai Bizottsága
főtitkára

Jiří BURIÁNEK

II. ELJÁRÁS

Cím:	Erőforrás-hatékony lehetőségek az építőiparban
Hivatkozás:	COM(2014) 445 final
Jogalap:	Az EUMSZ 307. cikkének első bekezdése
Eljárási szabályzat:	Fakultatív felkérés
Az Európai Bizottság levelének kelte:	2014. július 16.
Elnöki határozat kelte:	2014. július 11.
Illetékes szakbizottság:	„Környezetvédelem, éghajlatváltozás és energiaügy” (ENVE) szakbizottság
Előadó:	BORBOLY Csaba, a Hargita megyei önkormányzat elnöke (RO/EPP)
Elemző feljegyzés:	2014. október
Szakbizottsági vita:	2014. december 11.
Szakbizottsági elfogadás kelte:	2014. december 11.
Szakbizottsági szavazás eredménye:	Szavazattöbbséggel elfogadva
Plenáris ülésen történő elfogadás kelte:	2015. április 16–17.
Korábbi RB-vélemények:	–
A szubszidiaritás-ellenőrzési hálózattal folytatott konzultáció kelte:	–